

Pasvalio M. Katiliškio viešosios bibliotekos konkursui

Pasvalio Petro Vileišio gimnazija

Rasa Tuskėnaitė
3e klasės mokinė

EILĖRAŠČIAI

Rūkas gyvena slėniuose

Mokytoja R. Grubinskienė

Pasvalys
2006

Rasa Tuskėnaitė

Rūkas gyvena slėniuose.
Ir nebijodamas šešėlių
Eini tykia jo upe,
Kol sustabdo tave
Rūko gijos.
Taip eini į ramybę.
Į baltą kokoną
Supies.
Kol nutyli.

Rasa Tuskėnaitė

Švinta.
O pasiilgt galiu,
Tik kaip glostai galvą.
Ir kvėpuoji. Čia.
Na velniškai nemoteriška.
Ir šalta tokia.
Šį rytą pasitinka saulė.

Rasa Tuskėnaitė

Tavo akys
Tyli į dangų.
Žvyru nešu
Mūsų nebūtį.
Nuaidintys žingsniai
Dar nereiškia,
Kad aš einu.
Sukrūvintos pėdos
Dar nereiškia,
Kad išeinu...

Rasa Tuskėnaitė

Tavo pabaigos
Nesupras mano pradžių.
Tavo akmenys nenori
Būt nudažyti.
Mano spalvos per blyškios.
Tavo jūros
Nesupras mano salų.
Mano pirštai
Nenori būt pakutenti.
O tavo kutulys dusinantis.

Aš moku piešt.
Tu moki džiugint.
Mes nemokam jungti.

Rasa Tuskėnaitė

Raganavimo metas

Ginklai, paruošti kovai.
Akys žybsi
(Ne norai –
Troškimai).

Plaikstosi mintys,
Liepsnos,
Sijonai.

Tavo naktys –
Motinos
Mano dienoms.

Tavo akys –
Gylis
Mano sapnams.

Tavo pyktis –
Mano protą
Svaiginantis.

Ginklai, paruošti kovai.

Rasa Tuskėnaitė

Mūsų

Apsėstas protas.
Nusėdę tirščiai.
Kava – tavo.
Beprotystė – mano.

Perplėstas drugys.
Plazdesys nutyla.
Pagalvė – tavo.
Sapnas – mano.

Pradžių pradžia
Kasdien nauja.
Sakiniai – tavo.
Taškai – mano.

Nesustabdomas,
Gundantis
Virsmas
Į „mūsų“.

Rasa Tuskėnaitė

Sijonų deivė.
Kojos, rankos, lūpos.
Moteriška iki skausmo.
Iki savo pačios
Kruvinų nutylėjimų.
Tavo deivė.
Tvirta,
Savo skausmą surinkusi.
Į mažus lašus –
Tavo veido užuolaidas.
Ne savo deivė.
Sau tik mažą
Kruviną nutylėjimą
Širdy pasilikusi.

Rasa Tuskėnaitė

Tavo veidas neveikia.

Nerodo.

Į akis žiūri.

Ir spiri į paširdžius.

Ir širdis nesiūta,

Tik sudaigstyta

Tavo...

Tavo rankos neveikia.

Neliečia.

Vos delnai artyn

Ir lendi kišenėn vėl.

Nepaneigsi,

Nesuderintos funkcijos

Tavo...

Mažoji pardavėja mirktels:

„Jums ir vėl dalių?“

Rasa Tuskėnaitė

Aš tau
Lyg šilta arbata
Jauki.
Duodi kartais
Mažą kvailutį
Stebuklą.
Pasidėk –
Sakai.
Lauksi?
Tikėsi?
Mylėsi?
Užaugo.

Rasa Tuskėnaitė

Tą rytą.
Saulės nudegintos
Nuvyto gėlės.
Parudę kraštai,
Nudžiūvusios šaknys.
Lašai nuo palangės
Garavo į akis.
Paukščiai nuskrido,
Nerodė kelio.
Tavo mėlis
Užgniaužė kvapą.

Rasa Tuskėnaitė

Amariliai
Man priminė
Amélie...
O tu gėlę.
Apvytusią.
Saulę,
Nubrozdintais
Šonais.
Va taip
Viskas ir buvo.
Nemeluota